

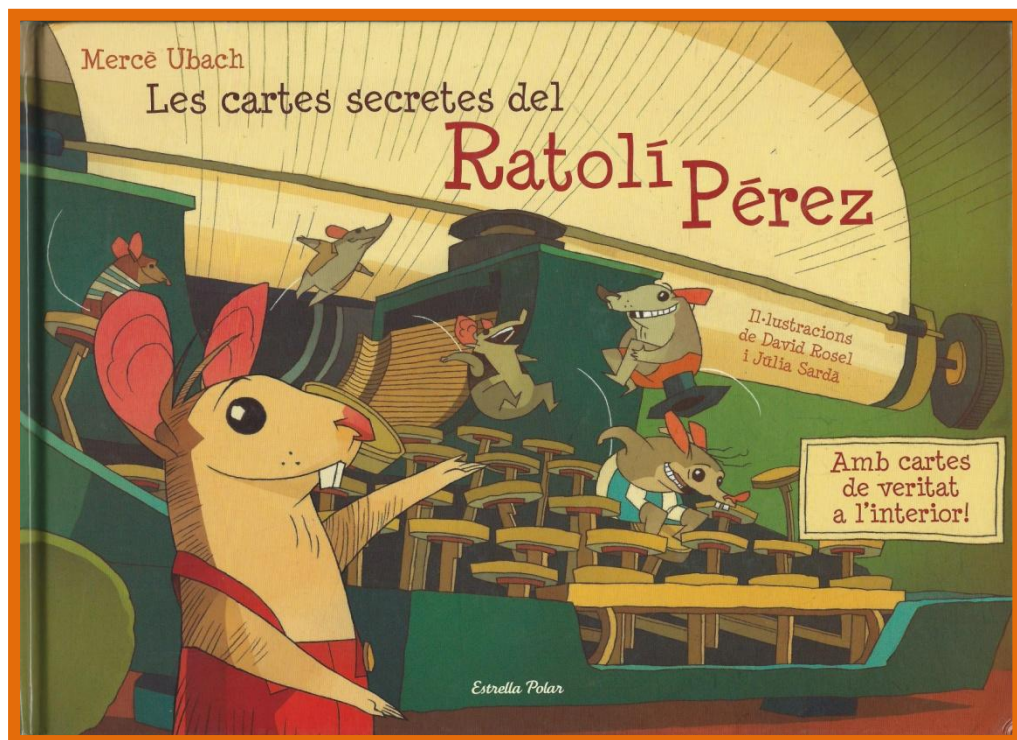
El gust per la lectura 2014-2015

Cicle inicial d'educació primària

LES CARTES SECRETES DEL RATOLÍ PÉREZ

Mercè Ubach

GUIA DIDÀCTICA

Generalitat de Catalunya
Departament d'Ensenyament

El gust per la lectura 2014-2015

Cicle inicial d'educació primària

LES CARTES SECRETES DEL RATOLÍ PÉREZ

Mercè Ubach

GUIA DIDÀCTICA

Subdirecció General de Llengua i Plurilingüisme
Servei d'Immersion i Acolliment Lingüístics

Teresa Àvila Mariné
Magda Jové Guasch

Els continguts d'aquesta publicació estan subjectes a una llicència de Reconeixement-No comercial-Compartir 3.0 de Creative Commons. Se'n permet còpia, distribució i comunicació pública sense ús comercial, sempre que se n'esmenti l'autoria i la distribució de les possibles obres derivades es faci amb una llicència igual que la que regula l'obra original.

La llicència completa es pot consultar a:

<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/es/deed.ca>

TAULA

1. ASPECTES GENERALS		
1.1. Gènere epistolar	4	
1.1.1. Justificació	4	
1.1.2. El gènere epistolar	5	
1.1.3. La carta	7	
1.1.4. El tractament de la carta a l'escola	8	
1.1.5. Selecció bibliogràfica	11	
1.2. Documentació sobre l'autora, els il·lustradors i la seva obra		13
1.2.1. Mercè Ubach, l'autora	13	
1.2.2. Júlia Sardà i David Rosel, els il·lustradors		13
1.3. L'obra: argument, estructura, personatges		13
1.4. La fitxa tècnica	15	
2. ORIENTACIONS DIDÀCTIQUES		
2.1. Abans de llegir	16	
2.2. Mentre llegim	20	
2.3. Després de llegir	22	
2.4. Després de llegir. Valorem els aspectes literaris del llibre		25
3. COMPETÈNCIES QUE ES TREBALLEN		27
4. BIBLIOGRAFIA I WEBGRAFIA	28	
5. ANNEXOS	29	

1. ASPECTES GENERALS

1.1. GÈNERE EPISTOLAR

1.1.1. Justificació

“En la literatura infantil y juvenil actual, la carta, el género epistolar, tiene plena vigencia como medio de comunicación y como procedimiento narrativo, que ayuda en la construcción de las historias y las hace más creíbles. Otros valores y ventajas de lo epistolar es que favorece la comprensión del relato, la participación del lector en la reconstrucción del texto, o el contacto con realidades subjetivas”.¹

La comunicació és una necessitat vital de les persones des del seu naixement i al llarg de tota la vida. Des de petits busquem la interacció amb altres persones, cosa que ajuda a desenvolupar el pensament i el llenguatge.

Vivim a l'era de les comunicacions: els mitjans evolucionen i permeten comunicar-se d'una manera cada vegada més efectiva, immediata i permanent. Ara més que mai infants, adolescents i adults tenim la possibilitat d'estar connectats amb els altres.

Les tipologies textuais han evolucionat: s'ha passat d'escriure cartes i postals, a sms i serveis de missatgeria instantània. Històricament, la carta s'enviava per [correu](#), mentre que avui també es pot enviar per [fax](#) o per [correu electrònic](#), tot i que al passar la frontera cap al correu electrònic, ja no s'anomena carta o lletra, sinó que entrem en el camp del que anomenem missatge, missatge de correu electrònic o simplement un correu electrònic o correu-e, i es reserva el terme carta o lletra per missives en paper.

Evidentment, aquestes tipologies no utilitzen les mateixes formalitats, tot i que la seva funció segueix essent comunicar alguna cosa a un interlocutor.

A dia d'avui, els infants, si els parlem de cartes, probablement les relacionaran amb les que arriben a casa seva: cartes del banc, factures de la llum, correu comercial... potser els costarà trobar el valor comunicatiu que tenen en el fons, aquest valor que s'ha anat diluint al llarg del temps amb l'aparició de les noves tecnologies. En canvi, hi ha moltes obres de la literatura infantil i juvenil que utilitzen la carta com a mitjà per expressar i comunicar, per diferents motius, perquè:

- Augmenten el realisme del discurs narratiu.
- Permeten veure diferents punts de vista dins de la mateixa obra.
- Poden ajudar a transmetre emocions i sentiments.

¹ M.V. SOTOMAYOR SÁEZ. “El género epistolar”, *CLIJ: Cuadernos de Literatura Infantil y Juvenil* (1998), núm.109, pàg. 7-19.

- Ajuden a seguir el fil conductor de l'obra i afavoreixen la implicació en la lectura.

És per aquest motiu que creiem necessari aprofundir en aquest gènere dins de les aules, ja des de primària, descobrint les seves possibilitats, aprofitant els recursos que ofereix i connectant-lo amb el món real dels alumnes.

1.1.2. El gènere epistolar

El Gran Diccionari de la Llengua Catalana (Enciclopèdia Catalana) defineix "gènere epistolar" en aquests termes:²

Modalitat literària basada en la correspondència entre escriptors, o artistes en general, o bé en produccions literàries escrites en forma epistolar però que no formen part d'una correspondència estricta.

En el camp de la literatura infantil, SOTOMAYOR (*Op. cit*) analitza els trets comuns de les obres que utilitzen la carta, i en distingeix tres tractaments diferents:

- La carta com a tema o motiu argumental.
- La carta com a recurs narratiu, com a procediment intercalat, que actua junt amb altres formes de narració.
- La carta com a gènere, en obres completament epistolars.

a. La carta com a tema o motiu argumental

Aquest tipus d'obres utilitzen la carta com a element físic, com a objecte que forma part de l'argument, com a "centre d'interès". Són contes en què els protagonistes són carters, personatges que envien o reben cartes... Alguns d'aquests llibres fins i tot inclouen cartes reals, incorporades físicament. Aquests llibres apropen els lectors a la capacitat de comunicació de la carta i ajuden a descobrir-ne la utilitat.

Són dos exemples d'aquesta tipologia *Una carta per a la Marta*³ i *El león que no sabia escriure*.⁴ En el primer, la Marta, una nena, es lleva convençuda que aquell dia rebrà una carta, i la va buscant en diversos llocs, fins que la troba enganxada a l'aparador d'una botiga. La carta és, per tant, l'element principal de l'argument; en el segon, el protagonista vol escriure una carta per enamorar una lleona: el mal és que no sap escriure, així que demanarà ajuda a diversos animals. La carta és, un cop més, un element important de la història.

² <http://enciclopedia.cat/diccionaris/gran-diccionari-de-la-llengua-catalana/cerca?s.q=epistolar&search-go=Cerca#.VAW-K6LJTE0>

³ M. ESCARDÓ. *Una carta per a la Marta*. Barcelona: La Galera, 1989. (Col. La Sirena; 34)

⁴ M. BALTSCHHEIT. *El león que no sabia escriure*. Salamanca: Lóquez. 2006.

El segon dels llibres que proposem per treballar amb els alumnes en aquest dossier, *El carter joliu*, el podríem incloure dins d'aquest grup: un carter que va fent el seu trajecte diari, entregant les cartes a diferents personatges de contes populars.

b. La carta com a recurs narratiu

Dins de la mateixa obra conviuen diferents recursos narratius que es van intercalant, i la carta n'és un. Això afavoreix:

- *El canvi de la veu que narra*: les cartes que apareixen al llarg de l'obra poden ser escrites per diferents personatges o bé per un mateix personatge en diferents èpoques. Això permet veure diferents enfocaments, interns i externs, diferents implicacions i perspectives de la situació que es descriu.
- *La credibilitat*: el fet d'estar escrites en primera persona facilita l'apropament al lector i dóna més sensació de veracitat a la història que s'explica.
- *El trencament temporal*: el decalatge que hi ha entre el temps de la narració i el temps en què s'escriuen les cartes pot ser variable i permet jugar amb el temps de l'obra; mitjançant la carta es pot fer viatjar el lector al temps passat o fer-lo viure en moments diversos de la vida del protagonista.

La primera obra que proposem, *Les cartes secretes del ratolí Pérez*, es podria incloure dins d'aquest grup.

c. La carta com a gènere

Es tracta d'obres que són totalment epistolars. El lector assisteix a un diàleg entre dos interlocutors que intercanvien cartes, i que li proporciona tota la informació necessària perquè pugui reconstruir i comprendre tota la història.

Es pot donar el cas que només es reproduïxin les cartes d'un dels dos interlocutors, de manera que es dependgui de la visió i de la mediació d'un dels personatges per arribar a conèixer l'altre. En aquest cas, el diàleg entre els personatges només s'infereix.

Dins d'aquest grup de llibres hi podríem situar *La jardinera*⁵ i *Estimada Susi, estimat Paul*.⁶

⁵ S. STEWART. *La jardinera*. Ekaré.

⁶ C. NÖSTLINGER. *Estimada Susi, estimat Paul*. Cruïlla.

La tercera obra que proposem, *La volta al món en 28 correus electrònics*, es trobaria dins d'aquest grup.

1.1.3. La carta

La carta (en registre comú) o lletra (en un registre més arcaïtzant), també en alguns casos missiva (en un registre més formal) o [epístola](#) (ús literari o religiós, dins el cristianisme) és una [comunicació escrita](#) de caràcter interpersonal i de contingut molt variat, segons si s'hi tracten temes personals, comercials, administratius...

Tipus de cartes

- Cartes privades i familiars
- Cartes de cortesia
- Cartes al director
- Carta literària
- Carta comercial
- Carta administrativa

El resultat d'un carteig entre dos o més remitents / destinataris, és a dir, el conjunt de cartes, impresos i altres trameses, és la correspondència.

La carta formal té unes característiques molt rigoroses, pel que fa tant a l'estructura com a la redacció de la informació.

Estructura de la carta formal

1. Nom i adreça de qui envia la carta (el **remitent**). Aquestes dades són impreses en el paper de la carta quan es tracta d'un organisme oficial, una empresa...
2. Nom, càrrec, si s'escau, i adreça del **destinatari**.
3. **Referències i assumpte**. Si hi ha codis de referència d'un document, una comanda, etc., es consignen després de la paraula "Referències". També es pot consignar l'assumpte de la lletra, després de la paraula "Assumpte:" que consistirà en un resum brevíssim del motiu de la carta (en una sola línia).
4. **Salutació**. Fòrmula de cortesia adient al to de la relació que s'expressi en el cos de la carta.
5. **Cos**. La redacció ha de ser clara, rigorosa i concisa. Per aconseguir-ho cal partir d'una organització lògica del text en què, per mitjà de paràgrafs breus i separats, es distingeixin els tres grans blocs d'informació: introducció, exposició i conclusió. Abans de començar a escriure cal

seleccionar la informació i ordenar-la; és útil servir-se dels marcadors textuais següents:

- Introducció. Amb motiu de, a causa de, l'objectiu principal de, em proposo explicar, aquest escrit tracta de, em dirigeixo a vostè per...
- Exposició:
 - En primer lloc, d'una banda, per començar, d'entrada...
 - En segon lloc, d'altra banda, respecte a, quant a, pel que fa a, amb relació a...
 - En darrer lloc finalment, per acabar..
- Conclusió: Així, per tant, així doncs, en conclusió, en conseqüència, és per això que...

6. **Comiat.**

7. **Signatura.** Signatura a mà de qui escriu la carta. A sota van el nom i els cognoms i, si s'escau, s'hi fa constar el càrrec, normalment a sota del nom.

8. **Data.** Localitat i, després d'una coma, la data.

9. **Post scriptum** (PS), anomenat també [postdata](#) (PD). Paràgraf o ratlles d'informació complementària, que s'afegeix al peu de la carta.

1.1.4. El tractament de la carta a l'escola

“La competència lingüística i audiovisual és saber comunicar oralment (conversar, escoltar i expressar-se), per escrit i amb els llenguatges audiovisuals, fent servir el propi cos i les tecnologies de la comunicació (anomenada competència digital), amb gestió de la diversitat de llengües, amb l'ús adequat de diferents suports i tipus de text i amb adequació a les diferents funcions”.⁷

Si busquem dins dels continguts del currículum d'educació primària quins es podrien relacionar amb la tipologia textual de la carta, trobem:

⁷ Decret 142/2007 de de 26 de juny, pel qual s'estableix l'ordenació dels ensenyaments de l'educació primària.

Cicle inicial	Cicle mitjà	Cicle superior
Comprensió de les informacions més habituals de classe, de la vida quotidiana i dels textos vinculats a continguts curriculars en qualsevol dels formats possibles i de forma conjunta a partir dels textos, imatges o esquemes.	Comprensió de les informacions escrites més habituals de classe, de la vida quotidiana i dels textos vinculats a continguts curriculars en qualsevol dels formats possibles i de forma conjunta a partir del text, imatges o esquemes que el componen.	Comprensió de les informacions escrites en algun dels formats possibles que fan referència a qualsevol àmbit de l'escola i de la vida quotidiana (material de treball, instruccions, anotacions, fullets informatius, documentals, publicitat, cartes, articles del diari, reportatges i entrevistes, entre d'altres).
	Lectura, comprensió i anàlisi guiada d'informacions i relats procedents de documents audiovisuals i de mitjans de comunicació.	Lectura silenciosa i comprensió guiada amb diferents propòsits i intencions de temes treballats a classe.
Interès pels textos escrits i audiovisuals com a font d'informació i d'aprenentatge i com a mitjà de comunicació.	Interès i curiositat per mirar o llegir contes o llibres de coneixements, però també per llegir qualsevol text que es té a l'abast: un rètol, un avís, un títol d'un llibre, una notícia de diari, una informació d'Internet, entre altres.	

		Coneixement i aplicació de l'estructura que determina la tipologia dels textos (per exemple, en una descripció, hi ha una presentació i un desenvolupament; en una notícia s'ha de respondre unes preguntes; en una narració, hi ha de passar alguna cosa).
	Utilització de correus electrònics per comunicar-se.	Utilització de programari per enviar i rebre correus electrònics, per escriure i publicar a Internet per comunicar-se.

El primer contacte que tenen els alumnes amb aquesta tipologia textual és a través de les notes i els missatges, a educació infantil i al cicle inicial. Amb les notes descobreixen que la llengua escrita serveix per comunicar alguna cosa, per posar-se en contacte amb una altra persona i donar-li alguna informació. Les notes a les famílies, les notes a l'agenda, les "missatgeries" i bústies d'aula ajuden a descobrir-ho.

Més endavant apareixen la carta i el correu electrònic. Pel fet que habitualment ja no es reben a les cases cartes de tipus personal, seria bo que abans de començar-la a treballar com a tipus de text descobrissin per a què serveix. La primera que s'acostuma a veure a l'escola és la carta als Reis, però es pot convidar els alumnes a portar diferents tipus de cartes que tinguin a casa i comparar-les, per veure quins elements tenen en comú i en què es diferencien, classificar-les... per anar-ne inferint les seves característiques i tipus.

Els correus electrònics són un tipus de text que té pocs anys de vida, i que tot i que presenta molts aspectes en comú amb les cartes, també en té de molt diferents, com ara la possibilitat d'obtenir una resposta immediata, en la mesura que el viatge per l'espai ha estat abolit. Cal ajudar els alumnes a descobrir-ho i ensenyar-los a redactar-los amb adequació al destinatari i coherència.

1.1.5. Selecció bibliogràfica

A continuació, presentem una selecció de títols de llibres infantils relacionats amb el gènere epistolar. Per classificar-los hem seguit el criteri de la Xarxa de Biblioteques Municipals de la Diputació de Barcelona, i hem posat darrere del títol les marques *, ** i ***, que signifiquen:

* Fins als 6 anys.

** De 7 a 10 anys.

*** D'11 a 13 anys.

	Títol	Autor/il·lustrador	Editorial	Argument
	<i>Una carta per a la Marta*</i>	Mercè Escardó/Ricard Recio	La Galera	La Marta es lleva convençuda que avui rebrà una carta i la busca en llocs diferents.
	<i>Estimat avi*</i>	Elisabeth Abeyà/Mercè Capdevila	La Galera	Un nét va escrivint una carta per al seu avi explicant-li totes les coses que ja sap fer tot sol.
	<i>Cartes de l'esquirol, de la formiga, de l'elefant, de l'ós...*</i>	Toon Tellegen/Axel Scheffler	Destino	A partir de les cartes es parla dels sentiments dels personatges i de la seva necessitat per relacionar-se amb els altres.
	<i>Les cartes del llobató**</i>	Ian Whybrow/Tony Ross	Cruïlla	Relat d'humor en què el protagonista és l'encarregat de respondre les cartes d'un setmanari.
	<i>Les cartes de l'Horaci**</i>	Hiawyn Oram, Sarah Warburton	Beascoa	L'Horaci és la mascota de la bruixa Maragda: s'ha d'ocupar d'ella i ajudar-la a ser una autèntica bruixa...

	Títol	Autor/il·lustrador	Editorial	Argument
	<i>Estimat Max</i> ***	D.J.Lucas	Cruïlla	Una relació epistolar entre el Max i l'autora del seu llibre preferit.
	<i>Elsa i el correu aeri</i> *	Kellie Strøm,	Blume	La gata Elsa reparteix correu amb el seu aeroplà, però un dia té un petit accident. Podrà acabar la seva feina?
	<i>El carter que es va convertir en carta</i> *	Alfredo Gómez Cerdá/ Emilio Urberuaga	Baula	L'Emili és un carter amb vocació de carta. Amb ajuda de la seva amiga fada...
	<i>Les cartes d'en Fèlix l'explorador</i> **	Annette Langen	Acanto	En Fèlix, una llebre de peluix, viatja en el seu globus i envia cartes des de diferents parts del món.
	<i>Estimada Susi, estimat Paul</i> **	Christine Nöstlinger	Cruïlla	Relació epistolar entre la Susi i el seu amic Paul, que ja no va a la mateixa escola.
	<i>Estimada iaia. La teva Susi</i> **	Christine Nöstlinger	Cruïlla	La Susi és a Grècia, de vacances, i cada dia escriu una carta a la seva àvia.
	<i>El león que no sabia escribir</i> *	Martin Baltscheit,	Lóguez	El lleó vol enamorar la lleona escrivint-li una carta, però no sap escriure.

1.2 DOCUMENTACIÓ SOBRE L'AUTORA, ELS IL·LUSTRADORS I LA SEVA OBRA

1.2.1 Mercè Ubach, l'autora

Nascuda a Barcelona i llicenciada en Filologia Catalana i Psicologia Clínica, és traductora, editora i escriptora. També ha fet classes de català, però si pogués, seria un peix de colors.

Ha format part del col·lectiu literari de les Germanes Quintana, ha guanyat el premi de poesia Miquel Marfí i Pol 1998 i és autora d'unes quantes adaptacions de clàssics per a nens: *La Caputxeta Vermella* (2008) *Dràcula* (2010), *La rebel·lió dels animals* (2011), *Mar i cel* (2012). El seu últim conte publicat és *L'Hug el poruc* (2104).

Últimament col·labora al suplement *Cultura* d'*El Punt-Avui* i a la capçalera digital *Núvol*, fent ressenyes i crítica literària.

1.2.2. Júlia Sardà i David Rosel, els il·lustradors

Júlia Sardà, formada a l'escola d'arts gràfiques Joso i filla de pare pintor, és il·lustradora i practica la dansa oriental. Està especialitzada en caricatures i retrats, còmics, i àlbum infantil i juvenil. Ha treballat en un estudi de publicitat i animació i també de paisatgista en un estudi d'arquitectura.

Alguns dels títols que ha il·lustrat: *Els crims del carrer de la morgue* (2010), *Sin lavarse las manos* (2011), *La cocadrille peut franchir la grille* (2012).

David Rosel, format també a Joso, té una àmplia trajectòria en el camp de la il·lustració i el còmic. En podeu tenir més detalls a davidrosel.blogspot.com.

1.3.L'OBRA: ARGUMENT, ESTRUCTURA, PERSONATGES

ARGUMENT

Es tracta de la història d'un nen de sis anys, en Roc, a qui li comencen a caure les dents. Per cada dent que posa sota el coixí rep una carta del ratolí Pérez Parellada. En Roc va a passar les vacances d'estiu al poble dels avis, juntament

amb la seva germana Ona, perquè la seva mare no es troba gaire bé. La història s'acaba quan en Roc comença segon de primària i...

ESTRUCTURA

El conte presenta dos nivells de ficció. El primer correspon a la història d'en Roc i la caiguda de les seves dents, a l'estiu dels sis anys. La narració de les vivències i emocions d'en Roc és lineal, i adopta el punt de vista del mateix protagonista, quan ja és "gran", als vuit anys. La peripècia és realista, i es trasllada amb un llenguatge planer.

En un segon nivell de lectura hi ha les cartes escrites pel ratolí Pérez Parellada, que expliquen, en un to més màgic i fantasiós, aspectes de la vida del ratolí de les dents. Cadascuna d'aquestes cartes (que no són seqüencials) pot ser presa, de fet, com un petit conte independent.

Tot i que el ratolí interpel·la directament en Roc i sembla conèixer-lo, no es pot parlar d'una veritable correspondència, per tal com la inclusió de la postal que en Roc escriu al ratolí entre la cinquena i la sisena dent és un fet excepcional, motivat per la pèrdua de la dent. L'aparent proximitat del ratolí mitjançant les cartes no desvirtua en cap moment la naturalesa màgica del personatge, de manera que la correspondència no és la que s'estableix entre dos amics, encara que n'adopti els aspectes formals.

Quant a les il·lustracions, el seu plantejament reforça la idea d'aquests dos nivells: els dibuixos que descriuen la història real tenen un estil força diferent de les pàgines on hi ha les cartes. En aquestes la il·lustració té un aspecte més oníric, i acompanya el contingut de cada carta per reforçar-ne la comprensió.

PERSONATGES

En Roc. En escriure la seva història té vuit anys, però quan li comencen a caure les dents té sis anys, quatre mesos i tres dies. Fa primer de primària. Aprèn a anar amb bicicleta, està una mica gelós de la seva germana i enyor la mare. Va a passar l'estiu al poble de l'àvia i s'hi construeix una cabana.

L'Ona. Té cinc anys i és la germana d'en Roc, sap anar en bici millor que el seu germà gran i també llegeix molt bé. És molt afeccionada a fer pasturar cargols.

L'àvia. No en sabem el nom i té un paper més secundari. Es cuida dels germans durant l'estiu.

La mare i el pare. Tampoc no en sabem els noms. La mare sembla que no es troba gaire bé i que està molt cansada. Al final del llibre descobrim que és perquè està embarassada. Els pares fan visites als germans els caps de setmana.

El ratolí Pérez Parellada. PePe per als amics, sap escriure a màquina millor que els elefants. És parent llunyà dels fills bessons de la Rateta que escombrava l'escaleta.

També sap tocar la guitarra i es dedica a construir un palau fet de dents i de petxines. Té una tieta bibliotecària, la Conxita, que viu a Venus i és sorda. Té un altre tiet, Jean-Pierre Pérez Pont-d'Avignon, que és dentista d'elefants... (un cognom de broma on potser alguns nens descobreixen que s'hi amaga una cançó típicament francesa: "Sur le pont d'Avignon, on y danse...".)

L'oncle Firmin és un personatge de l'escriptor nord-americà Sam Savage, tret del llibre homònim per a adults, *Firmin* (Barcelona: Columna, 2009, traduït per la mateixa autora). Com al llibre per a adults, l'oncle Firmin viu amagat al sostre d'una llibreria, on es dedica a devorar llibres. Com que posa massa sucre a les històries tristes, ha d'anar al dentista perquè se li corca la dentadura.

1.4 FITXA TÈCNICA

Títol del llibre	<i>Les cartes secretes del ratolí Pérez</i>
Autora	Mercè Ubach
Il·lustradors	Júlia Sardà i David Rosel
Editorial	Estrella Polar
Any	2011
Pàgines	32

2. ORIENTACIONS DIDÀCTIQUES

L'àlbum il·lustrat que treballem en aquesta guia està adreçat a nens de CI per la temàtica (és quan els cauen les primeres dents), però per l'estructura narrativa, el llenguatge, els jocs de paraules i referents literaris també és recomanable per a alumnes de CM. Al capdavant, el narrador i protagonista té vuit anys i recorda l'estiu dels seus sis anys, quan li queien les dents.

2.1. ABANS DE LLEGIR

Els objectius que ens plantegem abans d'iniciar la lectura són els següents:

- Motivar a llegir el llibre
- Crear expectatives sobre el contingut
- Conèixer l'autora i els il·lustradors
- Tenir interès per cercar informació

Podem presentar el llibre dins un sobre gran adreçat a la classe, amb dos elements ben diferenciats, el remitent i el destinatari. Abans d'obrir-lo comencem un treball d'activació de coneixements previs.

- Què és, això?
- Com ho sabeu? (*Pel sobre, pel segell.*)
- Heu rebut mai un sobre tan gran com aquest, vosaltres?
- Què pot haver-hi, a dins? Una carta, un/s paper/s, un catàleg, una revista?
- Què hi deu dir?
- Per a què serveixen, les cartes?
- Com viatgen les cartes?

Obrim el sobre i en traiem el llibre. S'enceta una conversa de tot el grup classe, amb la mestra com a moderadora.

A partir de l'anàlisi de la portada (**activitat 1**) anem esbrinant tota la informació que ens aporta.

1. Títol: color, tipografia, mida de les lletres
 - Totes les lletres són iguals? Per què unes són més grans i d'altres més petites? Què deu voler dir, això?
 - De quin color són? Totes són del mateix color? Per què?
 - On estan escrites les lletres? En un diari o en un cartell?

2. Imatge: color, fotografia/dibuix, reclams, paratextos...
 - Què hi veieu a la portada, una fotografia?
 - És de color o en blanc i negre?
 - Hi veieu algun cartell "especial"? Què hi diu? N'heu vist en d'altres llibres?
Per què ho deuen posar a la tapa?

3. Personatge/s (què fa/n? Com és/són?)
 - Què fan els ratolins? Estan contents o tristos?
 - Tots són iguals? Pot ser que n'hi hagi algun què mana més? Per què?
 - Estan fent gimnàstica? Estan escrivint?

4. Objectes: la màquina d'escriure (**activitat 2**)

A la coberta hi surt una màquina d'escriure. És fàcil que els alumnes no hagin vist mai aquest objecte. En canvi, és possible que tots els alumnes

estiguin familiaritzats amb el teclat de l'ordinador. Seria oportú fer una referència a la màquina d'escriure, explicant com funciona i, si és possible, portar-ne una a classe, ja que el ratolí Pérez Parellada la utilitza per escriure les seves cartes.

Si no en tenim cap a l'abast, es poden utilitzar les imatges del quadern de l'alumne per convidar els nens i nenes a buscar diferències i semblances i establir una nova conversa.

- Sabeu què és cada objecte? N'heu vist mai cap?
- Sabeu per a què serveixen?
- En què s'assemblen? En què es diferencien?

Semblances:

Tenen tecles, la majoria tenen les mateixes lletres, que segueixen el mateix ordre, també tenen números, les hem de prémer per escriure....

Diferències:

Amb la màquina d'escriure les lletres surten directament al paper, en canvi amb l'ordinador surten a la pantalla. Les tecles de la màquina d'escriure s'ha de prémer amb més força que les de l'ordinador, que té un teclat amb més tecles a la part dreta, que no són a la màquina d'escriure.

Després d'haver fet aquesta tasca es poden resoldre les activitats del quadern de l'alumne.

La tercera activitat està relacionada amb la disposició i l'ordre que segueixen les lletres.

Caldrà omplir les tecles amb les lletres corresponents.

- Per què d'aquesta manera i no d'una altra? Per què no segueix l'ordre convencional de l'alfabet? Quina és la seva lògica?

Si es considera convenient, es pot veure un fragment del programa *Quèquicom* (núm. 217, emès el 14 de gener de 2014) on es parla de la disposició del teclat català: <http://blogs.tv3.cat/quequicom.php?itemid=52537>

Si no s'hi vol aprofundir tant, ens pot servir per repassar les lletres de l'alfabet i veure com estan col·locades.

Pel que fa a l'**activitat 4**, la part de la fitxa la poden emplenar els alumnes sols, però per completar la informació sobre l'autora i els il·lustradors el mestre haurà d'anar al punt 1.2. d'aquesta guia.

L'activitat 5 es refereix al ratolí, com a personatge màgic que recull les dents. Pot ser que en algunes famílies les reculli "l'angelet". Es tractaria de saber l'experiència dels nens i què fan ells a casa seva i esbrinar què en saben.

- Qui és el ratolí Pérez? Què fa ? On viu? Es pot preguntar si algú sabia que el ratolí Pérez fundador de la nissaga va viure a Madrid, al carrer Arenal número 8, on actualment hi ha un museu dedicat al personatge:
<http://www.casamuseoratonperez.es/>

Què us passa a vosaltres, quan us cau una dent? Què en feu, de la dent?

- A tots els països del món passa, això?
- Els ratolins escriuen cartes?
- Sabeu algun altre conte on surten ratolins? Pensem-hi.

S'escriu la llista de possibles contes:

- La rateta que escombrava l'escaleta.
- El Flautista d'Hamelín.
- El ratolí de camp i el ratolí de ciutat
- El lleó i el ratolí (Faula d'Isop)
-

Finalment, obrim el llibre i comencem a **formular hipòtesis**: Apareixen els sobres, els comptem, traiem la carta d'un d'ells i en llegim el remitent.

- 1) Per a qui són, les cartes? On ho diu?
- 2) Qui les deu escriure, les cartes?
- 3) Per què es guarden les cartes dins dels sobres?
- 4) Per què porten un segell?
- 5)

Un cop haguem fet el treball previ, és segur que haurem despertat l'interès per saber què explica el conte i com se succeeixen els fets. Com a conclusió dels exercicis previs a la lectura, és important fer reflexionar els alumnes

individualment sobre els motius pels quals vol llegir el conte, i que els escrigui (activitat 6).

2.2.MENTRE LLEGIM

© Xavi López

La lectura del llibre es pot plantejar de moltes maneres, que caldria adaptar a les necessitats i/o preferències de cada grup-classe. La mestra pot llegir-ne el principi per fer de model.

a) **Lectura col·lectiva i guiada**, en la qual participin tant la mestra com tots els alumnes, cadascun segons les seves possibilitats.

Aquesta opció pot tenir algun desavantatge, perquè exigeix que es respecti la diversitat del ritme de lectura dels alumnes. Com que segurament no tots llegeixen igual, alguns alumnes es podrien cansar i perdre la motivació per llegir.

b) **Lectura per parelles**. Les cartes, en anar adreçades a un tu, ofereixen una molt bona ocasió per fer una lectura per parelles. El treball per parelles permet anar més a fons per resoldre les dificultats de comprensió; és a dir, l'un a l'altre es poden explicar les estratègies que utilitzen per resoldre-les: buscant les paraules difícils i escrivint-les, fent una valoració de la lectura en veu alta del company, escolant-lo i valorant-lo a partir de la pauta que trobareu en l'**Annex1 del quadern de l'alumne (activitat 7)**.

c) **Lectura d'imatges**. Les imatges d'un conte faciliten l'entrada al món de l'art visual i plàstic, i alhora ofereixen un context a la lectura, complementari del text narratiu.

És important guiar els nens en la lectura d'imatges per afavorir una observació rica i matisada de les il·lustracions, la interpretació d'elements i detalls, la identificació de referents culturals, aspectes que contribueixen a l'educació en el gust pel llenguatge plàstic (textures, colors, perspectives...).

El treball amb les imatges afavoreix la conversa des de diverses mirades (narrativa, emocional, artística...), permet el seguiment del fil narratiu, relacionar situacions i personatges, predir el que passarà... Tot plegat proporciona un magnífic suport a la comprensió del text.

El llibre d'A. Chambers *Dime*. Mèxic: Fondo de Cultura Económica, 2007. ens pot ser molt útil per preparar una bona conversa literària, en la qual els alumnes puguin enriquir-se els uns als altres amb les seves aportacions i anar més enllà del text.

d) **Lectura individual.** Seria l'últim pas, aquell en què cada alumne rellegeix tota la història a la seva manera, i havent assegurat els mecanismes de comprensió amb tot el treball previ.

L'**activitat 8**, de la qual copiem aquí el primer exemple, és interessant perquè els alumnes aprenguin a fer explícites les estratègies que posen en joc a l'hora d'atribuir significat a una paraula que desconeixen. També pot ser molt útil que posin en comú les seves estratègies personals, un intercanvi que sempre és enriquidor i fomenta l'autonomia per aprendre a llegir sols.

PARAULES DÍFÍCILS D'ENTENDRE		
Carta Núm. 1		
Paraula	Significat	Què he fet per entendre'n el significat?
1.plànol	1.....	He preguntat a algú? He tornat a llegir-la per recordar si l'havia sentit mai? He pensat en una altra paraula que s'hi assembli? He buscat alguna paraula amagada a dins?

A mesura que es vagin llegint les cartes, es pot anar anotant en el quadre-resum de l'**activitat 9** en quin moment cau la dent (història real) i quin és el contingut de la carta corresponent (història fantàstica). D'aquesta manera l'alumne té molt present el fil conductor de la narració.

Un cop acabada l'activitat, fóra oportú rellegir l'àlbum individualment, perquè cada alumne pugui aturar-se en els detalls que li hagin cridat més l'atenció, en

el moment que hagi trobar més emocionant... Per tant, convé donar-los prou temps perquè en puguin gaudir.

2.3. DESPRÉS DE LLEGIR

És en aquest moment que l'alumne hauria de ser capaç de relacionar el que ha llegit, tota la informació que ha anat rebent, amb les hipòtesis que havia formulat al començament, i amb els seus coneixements previs. És el moment oportú per reflexionar i aprofundir en aspectes i temes que hagin sorgit durant la lectura: la història, el llenguatge, els personatges, el tipus de textos que surten, així com en altres continguts relacionats amb diferents àrees curriculars.

A continuació us presentem un ventall d'activitats perquè cada mestre en triï les que consideri més adequades a les necessitats del seu grup, i les adapti, si cal.

Per començar a parlar del llibre un cop llegit, recomanem fer una conversa amb tot el grup classe, que reculli les impressions dels alumnes respecte la història, seguint el model dels clubs de lectura. Les **activitats de la 10 a la 15** del quadern de l'alumne miren d'assegurar la comprensió dels aspectes bàsics de la comprensió del text, entès com a artefacte literari:

- Tenen clar qui és la figura del ratolí?
- Han descobert qui explica la història?
- Saben explicar quant de temps ha transcorregut des de l'inici de la història fins al final?
- Saben enumerar els personatges?

Un punt i a part mereix el llenguatge utilitzat, les maneres de dir, les frases fetes, els camps semàntics, les famílies de paraules..., el lèxic.

Proposem que, a través d'una llista de paraules semblants, descobreixin quina és la paraula comuna que s'hi amaga, per introduir el concepte família de paraules (**activitat 16**).

En l'**activitat 17** proposem un exemple de camp semàntic, el de les dents, perquè s'adonin dels noms que tenen les diferents dents, segons la seva funció. També podem fer-los veure que cada espècie animal té la dentadura adequada la seva alimentació. Per exemple, els ratolins, com a rosegadors que són, tenen unes pales molt desenvolupades.

Si es considera convenient, es pot veure un fragment del programa *Quequicom*, emès el 18 de maig de 2011, on es parla de les dents i de com cal cuidar-les per prevenir la càries.

La següent activitat, la 18, permet que els alumnes practiquin el so de la /s/ de manera fonètica i lúdica. I, sobretot, que experimentin (o reconeguin) la dificultat de pronunciar-la quan ens falta alguna dent. Com que per reproduir el llenguatge papissot l'autora es pren certes llibertats ortogràfiques, deixem que cada mestre valori la conveniència de fer l'activitat 18. Potser es pot convidar a reflexionar sobre l'arbitrarietat o caràcter convencional de les regles ortogràfiques?

Amb l'activitat 19 entrem de nou en el camp semàntic "membres d'una família", per aprofitar tot el que va apareixent tant en la història real com en la història del ratolí.

G	I	K	E	S	D	U	L	C
E	B	A	T	Y	M	O	S	O
R	E	X	I	S	A	J	O	S
M	A	R	E	F	I	K	Z	I
A	U	G	T	R	O	C	A	N
N	U	C	A	R	N	E	T	A
A	V	I	M	E	C	U	N	E
O	P	M	E	L	L	O	P	Y
S	A	P	A	R	E	T	O	U

Per acabar l'apartat del llenguatge us proposem dues activitats més: la 20 convida a buscar paraules curtes amagades dins d'una paraula més llarga. Després es pot practicar amb altres paraules o amb els cognoms d'alguns alumnes.

P A R E L L A D A

Parell – Pare – Parada – Ella – Pell - Pela - Pelada – Palla-

L'activitat 21 pretén combinar la imaginació, l'esperit crític i la correcció en l'escriptura pel que fa als signes de puntuació, en concret , l'ús de l'interrogant.

Continuem amb un treball d'escriptura, amb una anàlisi prèvia d'aquest tipus de text en concret. Podem encetar-lo plantejant una conversa per activar els coneixements previs sobre la carta.

- Quines cartes reben a casa seva? Aquí es pot parlar dels diferents tipus de cartes: administratives, formals, informals...

- Com ho fan per comunicar-se amb altres persones llunyanes? Mitjans de comunicació: telèfon, correus electrònics, cartes, postals, WhatsApp, les diferents xarxes socials...

Es pot parlar de l'evolució que ha tingut la manera de comunicar-se, i discutir dels avantatges i inconvenients de cada modalitat, fer-ne un debat en gran grup.

S'ha escollit com a destinatari l'autora, perquè creiem que hi pot haver un retorn i establir un canal de comunicació molt positiu, però també es poden considerar altres opcions, com escriure una carta al ratolí Pérez Parellada, o als il·lustradors, o a en Roc. Caldrà pensar, en cada cas, en una resposta, ja sigui autèntica o fictícia.

És important que els alumnes es familiaritzin amb vocabulari específic del camp de la correspondència, com "destinatari", "remitent", "postdata"... L'anàlisi de tots aquests elements més formals és important a l'hora de planificar el seu escrit. Hi poden ajudar les **activitats 22-24**.

Així mateix, es pot penjar en un lloc visible de l'aula una llista de salutacions, comiats..., amb aportacions de tots els nens i amb ajuda de la mestra. La finalitat és donar eines lingüístiques de suport a l'escriptura que facilitin la planificació de l'escrit.

Un cop s'hagin comentat tots aquests aspectes es pot començar la redacció de la carta.

Se'n pot fer un primer esborrany de forma individual o per parelles, que anirà seguit d'una revisió per part d'altres companys de classe, ja sigui individualment o per parelles. Per aquest motiu us adjuntem un quadre model de revisió i avaluació del text, a l'**Annex 2**. Veureu que s'hi deixen caselles buides perquè s'hi puguin afegir les consideracions que es creguin oportunes, d'acord amb les necessitats del grup d'alumnes.

Un cop acabada la redacció i revisió de la carta, estaria molt bé fer-ne una lectura en veu alta davant del grup i justificar el perquè de l'escrit. La projecció a la pissarra digital pot facilitar aquesta tasca.

Us facilitem dos enllaços que estan molt relacionats amb el tipus de text:

- <http://www.juntadeandalucia.es/averroes/carambolo/WEB%20JCLIC2/Agrega/Lengua/La%20carta/contenido/>
- <http://www.edu365.cat/primaria/muds/catala/postal/index.htm>

Per acabar, hem pensat alguna activitat (**activitats 25 i 26**) que es pugui relacionar amb l'àrea curricular de medi natural, social i cultural. El recorregut

que fa una carta des que la dipositem a la bústia fins que arriba al destinatari. És una activitat oberta que ens pot servir per complementar la visita a una oficina de correus propera, per entrevistar el carter del barri o del poble... o si més no per descobrir el viatge que fan les cartes. Es podria ampliar fent cerca d'informació i utilitzar una presentació digital ja sigui per grups o col·lectiva (caldrà decidir-ho en funció dels nostres interessos).

Una senzilla endevinalla (que poden memoritzar o a la qual es pot afegir algun ritme) donarà peu a conversar sobre l'ofici de carter.

- Com el reconeixem?
- Quina feina fan?
- Com es trasllada?
- On treballa?
- Que t'agradaria ser quan siguis gran?

2.4. DESPRÉS DE LLEGIR, VALOREM ELS ASPECTES LITERARIS DEL LLIBRE

Com a norma, no podem pretendre anar més enllà d'un text saltant-nos-el. Si no, llegir un llibre només seria una excusa per parlar del que fos: les cartes, per exemple. I per fer-ho ens serviria qualsevol àlbum il·lustrat que contingués alguna carta. Vegem, doncs, quins aspectes particulars ofereixen aquestes *Cartes secretes del ratolí Pérez* des del punt de vista literari.

· **Els antecedents.** Aquí el mestre pot buscar informació sobre el fundador de la nissaga, el ratolí que el pare Coloma va escriure per al rei Alfons XIII. Però d'on ve això del ratolí de les dents? És una tradició d'abast europeu, que a cada país es concreta en diferents personatges: la *fatina dei denti* a Itàlia, la Tooth Fairy a Anglaterra, etc. Es pot convidar els alumnes d'altres procedències a explicar la seva pròpia tradició.

· **El missatge contingut en el nom.** El ratolí del conte es diu Pérez Parellada. És a dir, suma un nom català a un nom i un personatge castellà. Amb aquesta operació l'autora catalanitza una tradició forana, que pot coexistir al costat de l'angelet.

- ➔ Un bon exercici a l'aula és descobrir els jocs de llengua de la galeria de personatges: Madame Pont-D'Avignonon, per exemple: qui sap la famosa cançó que diu: "Sur le pont d'Avignon on hi danse..."?
- ➔ Es pot convidar els alumnes a fer el seu propi arbre de família i reflexionar sobre el que els cognoms diuen de nosaltres mateixos.

· **El missatge del llibre per a nens més grans**

Què passa quan un nen que ja sap que el ratolí són els pares llegeix el llibre? En aquest cas, està preparat, com els adults, per entendre el llibre com una història d'amor de la mare envers en Roc. En Roc té els problemes típics del germà gran: està gelós de la seva germana i se sent abandonat per la mare. La mare envia en Roc amb els avis, i això aparentment agreuja el seu sentiment d'abandó. Però en el moment que ens adonem que qui escriu les cartes és la mare (cosa no explícita en el conte per raons òbvies), la perspectiva sobre l'estat emocional d'en Roc canvia...

3. COMPETÈNCIES QUE ES TREBALLEN

A continuació, detallem els objectius didàctics que es treballen més per extens en aquest dossier.

1. Competència comunicativa lingüística i audiovisual	
Dimensió literària	<ul style="list-style-type: none">- Gaudir del fet literari i fomentar el desenvolupament de l'hàbit lector.- Produir textos en què s'apliquin els coneixements i les estructures propis de cada gènere.
Dimensió de la comprensió lectora	<ul style="list-style-type: none">- Llegir amb fluïdesa per comprendre textos de la vida quotidiana en diferents formats i suports.- Aplicar estratègies de comprensió per obtenir informació i interpretar el text i el propòsit de la lectura.
Dimensió de l'expressió escrita	<ul style="list-style-type: none">- Planificar l'escrit d'acord amb la situació comunicativa del destinatari.- Produir textos diversos amb un lèxic i unes estructures adequades.- Revisar el text escrit per millorar-lo i tenir cura de la forma de presentació.
Dimensió de la comunicació oral	<ul style="list-style-type: none">- Interactuar en situació de comunicació oral col·lectiva.- Utilitzar estratègies que facilitin la participació: saber escoltar, demanar i respectar el torn de paraula...

4. BIBLIOGRAFIA I WEBGRAFIA

Bibliografia de contes o novel·les infantils sobre correu i postals:

http://bibboto.wikispaces.com/file/view/BibliografiaCorreupostal_cartes.pdf/478731494/BibliografiaCorreupostal_cartes.pdf

<http://www.juntadeandalucia.es/averroes/carambolo/WEB%20JCLIC2/Agrega/Lengua/La%20carta/contenido/>

<http://www.edu365.cat/primaria/muds/catala/postal/index.htm>

Sobre els aspectes literaris del gènere epistolar, vegeu:

María Victoria SOTOMAYOR SÁEZ. "El género epistolar", *CLIJ: Cuadernos de Literatura Infantil y Juvenil* (1998), núm.109, pàg. 7-19.

Podeu trobar l'article a:

<http://prensahistorica.mcu.es/es/consulta/registro.cmd?id=1007925>

5.ANNEXOS

Annex 1

Pauta d'observació d'una lectura en VEU ALTA

ENS FIXAREM SI...		Molt	Poc	Gens
Volum de la veu	Se'l sent bé?
	Crida?			
Expressivitat	Fa les pauses corresponents a la puntuació?
	Dóna sentit al que llegeix?			
Velocitat	És ràpida?
	És lenta?
	És correcta?			
Fluïdesa	S'ha saltat alguna paraula?
	Ha rectificat els possibles errors?			

Annex 2

Pauta de **REVISIÓ DEL TEXT ESCRIT** (la carta)

	Si	No	Corregir
ADEQUACIÓ			
- He fet la lletra clara?			
- He deixat marge?			
- S'entén el que he escrit?			
COHERÈNCIA			
- He escrit totes les parts de l'estructura?			
- He signat la carta?			
COHESIÓ			
- He utilitzat els punts?			
- He repetit moltes vegades una paraula?			
CORRECCIÓ			
- He separat bé les paraules?			
- He escrit amb majúscula els començaments de les frases/ paràgrafs?			
-			
-			
-			
-			

Annex 3⁸

Presentem a continuació, escanejada, una petita mostra de la correspondència que van mantenir els nens de la classe de primer de primària de l'escola Fructuós Gelabert de Barcelona amb el ratolí Pérez, el curs 2012-2013.

Conduïda per la mestra Eva Blanco, l'experiència, a partir de la lectura de *Les cartes secretes del ratolí Pérez*, va ser un èxit de motivació i participació dels nens i les seves famílies, que coronava el desig de l'autora del llibre de revifar l'intercanvi epistolar i reconvertir la tradició del ratolí en un esdeveniment menys consumista.

⁸ Totes les mostres d'escriptura s'han reproduït sense corregir per respectar els originals.

ESTIMAT RATOLT PÈRES:

AVUI M'HAN TRET M.
PRIMERA DENT. LA DEN-
TISTA HA DIT QUE M'HE
PORTAT MOLT BÉ PER
AIXÒ VO LDRIA QUE AQUESTA
NIT VINGUÉSSIS A CASA
ME VA CANDELA

EL RATÓN PÉREZ
Palau de l'Alfons, s/n
Ratlindia

CANDELA AZNAR LOSCOS
C/LEPANT 374-378 ATº 4º
08025 BARCELONA

Aquesta es una
foto meua
treballant.

El ratón Pérez

Estimada Candela:

Sempre és una alegria per a mi adreçar-me per primera vegada a un de vosaltres; això vol dir que esteu creixent. A més, jo sé que tu, Candela, ets una nena molt especial, i que vas ser molt valenta quan la dentista et va treure la dent, com em dius a la teva carta. No t'amoïnis per la dent que has perdut, aviat et sortirà una de més gran i de més forta que la d'abans.

Com vas poder comprovar, m'he endut la teva dent vella (a canvi d'un regal, clar, que espero t'hagi agradat) perquè ja saps que estem construint un palau amb les dents de tots els nens del món; però com que son tan petites les vostres primeres dents em penso que hi trigarem un temps. Quan l'acabem, si encara ets una nena, et portaré per a que el vegis, mentrestant a les properes cartes t'aniré contant històries d'aquest palauet en construcció del qual tots els ratolins del món estem molt orgullosos. Has de saber, que fa molt de temps, els meus avantpassats ja van endur-se les dents del teus pares, i abans les dels teus avis, i abans les dels teus besavis, i així fins al principi del món; doncs, tot i això, encara no tenim acabat el palau dels ratolins. Diuen que una vegada, quan el palau estava pràcticament enllestit i tan sols faltava construir una torre per vigilar i estar a l'aguait de tots els perills, un ramat d'elefants, panxuts i borinots, el van esclafar sense adonar-se. ¡Seran ximplers! I és que els elefants son unes bèsties fortes però molt graponeres. Mai tenen cura de res i nosaltres, d'ençà, sempre que podem els fem la guitza.

Però Candela, com encara ens falten moltes dents

teves, ja t'aniré contant més cosses dels elefants i del nostre palau. De moment, he de dir-te que estic molt content d'haver signat aquest pacte amb tu: el pacte dels nens i nenes que quan els cau una dent m'escriuen una carta que deixen sota el coixí i jo, quan puc, els contesto i els explico cosses del món dels ratolins.

Una abraçada molt forta,
el ratolí Pérez.

P.D. Candela, avisa els teus companys de la classe de Falcons que abans del que ells es pensen rebran notícies meves.

Bueno, Bueno, Candela, la segona dent. Això no para. Com vam quedar, et contaré alguna cosa del món dels ratolins: aquesta és la història d'un heroi nostre, en Gustau.

Fa molts anys, quan encara els elefants manaven al món, l'actuació d'un ratolí molt valent i astut (i amb una mica de sort) va canviar les coses; d'ençà, ja no son els elefants els que manen perquè en Gustau va descobrir el seu secret. Les coses van anar així:

Un dia, en Gustau es va quedar adormit en un prat d'herbes molt altes. Aleshores va passar un ramat d'elefants, i un d'ells, despistat, se'l va cruspí sense que, ni ratolí ni elefant, s'adonessin de res. Quan en Gustau es va despertar es va trobar a la panxa gegantina d'un elefant. Però en Gustau, en comptes de quedar-se garratibat per la por, tot aprofitant les herbes que entraven a dojo per la boca de l'estómac de l'elefant, va muntar-se un llit i es va posar a descansar.

No va passar molta estona en assabentar-se de que aquell ramat de bocamolls anaven a la reunió mundial d'elefants. Quan va arribar la nit, més de mil elefants estaven davant d'una foguera grandiosa i, en un moment del seu discurs, l'elefant rei va dir: "Ha passat un altre any, i encara ningú no sap el nostre gran secret". I va continuar, "ningú no sap en el món que el que més por ens dona als elefants són els ratolins". Això va ressonar a la panxa de l'elefant que acollia a en Gustau com un tro. "Què?!!!" va cridar Gustau "que ens tenen por, a nosaltres, els ratolins". Aquesta notícia havia de rodar el món.

En Gustau va pensar ràpid. Va agafar unes herbetes de les que s'havia empassat el seu elefant-casa, es va enfilel pel estómac, després l'esòfag, la laringe i quan va arribar a la gola va sacsejar les herbes d'un costat a l'altre. Les pessigolles que va sentir l'elefant li van fer venir moltes ganes d'esternudar. De sobte, es va sentir un ACHUSSS! i en Gustau va sortir volant per la trompa fins quedar-se clavat dalt d'un pi. En silenci, Gustau va baixar del pi, es va apropar a la rotllana dels elefants, i tot tremolant com les flames de la foguera que il·luminaven un miler de trompes, va saltar al bell mig del grup i va cridar: UUUUUH!!!!

Tot és va quedar paralitzat. I quan en Gustau pensava que seria esmicolat sota alguna de les potes dels mil elefants, va veure, amb uns ulls com unes rodes de camió, que tots els elefants giraven cua i sortien espantats amb la trompa entre les cames.

Poc va trigar en Gustau de fer córrer la notícia; i des d'ençà que ja no fan el que volen aquests elefants tan forts com maldestres, perquè quan algú ho intenta nosaltres li donem un ensurt que el recorda tota la seva vida.

Candela, un petó molt gran i fins la propera dent.

El ratolí Pérez.

HOLA SOC LA PAULA

SIUSPLAU EH POTS PORTAR UN REGALET? ^{DENT}
ENCARA QUE HADRI PERDUT LA DENA... SE M'HA CAIGUT
PEL JORAT DE LE BOTARRE I S'HA COLAT PER UN JORAT
de terre !!!
Yola Paula barica
No he tridat la terra dent,
pero me et preocupis que xon pedes
Et deixis un regalet.

PAULA FAST / M
FALCONS
PAULA UMOL familiar
jins aviait
Re Pe

rimo mengis tant
carme's que et cauran len
Aents abans d'hoce

SOV

Paula Paula
Rodríguez

QUERIDA PAULA:
GRACIAS POR TU DIENTE.
ESTE TERCER DIENTE TUYO
ES MUY ESPECIAL PARA MÍ,
YA QUE ES EL PRIMERO QUE
PODRÉ PONER EN MI CASTILLO.
NO TE PREOCUPES POR LA SANGRE
LO LIMPIARÉ MUY BIEN PARA
QUE CUANDO LO PONGA EN LA
TORRE PUEDAS VERLO BRILLAR
DESDE MUY LEJOS.

HE VISTO TU CARTA EN EL
SALÓN. LA HE LEÍDO Y ME HA
PARECIDO PRECIOSA. HAS
DIBUJADO MI CASTILLO GENIAL

PAULA, QUIERO PEDIRTE
UN FAVOR: ESCUCHA A TU
MAMÁ Y A TU PAPÁ, Y
SOBRE TODO ME GUSTARÍA
QUE SIEMPRE ESTUVIERAS
MUY CONTENTA. ASÍ PODRÉ
VER BRILLAR TUS DIENTES
DESDE MI CASTILLO.

TE DEJO UN REGALITO COMO
RECOMPENSA POR REGALARME
TU DIENTE. UN BESO MUY
GRANDE DE TU AMIGO,

PÉREZ PARELLADA

28.1.2012

LIEBER

RATONCITO — PÉREZ,

WEIßST-DU-DASS-HEUTE-DER-TAG-IST
AN-DEM-MIR-MEIN-ERSTER-MILCHZAHN
AUSGEFALLEN-IST ?!

ICH-BIN-SOONN-GLÜCKLICH!!

ICH-HABE-EIN-BUCH-ÜBER-DICH-IN-DE
DU-EINER-HASCHENFAMILIE

GESCHENKE-BRINGST-DU-BIST-SOONN
NIEDLICH! VIELLE-LIEBEGRÜSSE

DEINE LENA

Foi o tempo que
dedicaste à tua rosa que
a fez tão importante.

BARCELONA, 28 GENER 2012

ESTIMAT RATOLÍ PÉREZ,

SAPS QUE AVUI ÉS EL DIA EN QUÈ LA MEVA
PRIMERA DENT DE LLET SE M'HA CAIGUT?
ESTIC TAN FELIÇ!

TINC UN LLIBRE EN EL QUE PORTAS REGALS
A UNA FAMÍLIA DE CONILLS. ETS TAN BUFÓ!!!

UNA ABRAÇADA,

LENA

PARIS, 30 GENER 2012

QUERIDA LENA,

GRÀCIES PER LA TEVA PETITA DENT TAN BONICA QUE EM VAS DONAR.
ARA FA PART DE LA COLUMNA DE LA DRETA, AL COSTAT DE LA PORTA
PRINCIPAL DEL MEU CASTELL. HAURIES DE VEURE COM BRILLA!
HE D'ADMETRE QUE NO VA SER UNA TASCA FÀCIL DE DUR LA DENT
SOTA EL TEU COIXÍ!

EL VAS COBRIR AMB EL TEU CAP !
NO EM PENSAVA QUE JA ERES UNA NENA TAN GRAN!
PERÒ TOTS AQUESTS ESFORÇOS VAN SER RÀPIDAMENT OBLIDADES
PER VEURE A TOTS ELS PRECIOSOS DIBUIXOS A LES PARETS DE LA
TEVA HABITACIÓ! ETS TU QUI ELS VA FER?

SAPS QUÈ? ARA MATEIX ESTIC A PARÍS AMB EL MEU COSÍ MAURICE,
QUE ÉS UN PINTOR!
AVUI LI VAIG PREGUNTAR SI EM PODRIA PINTAR UN RETRAT!
UN COP FINALITZAT, T'HO VAIG A ENVIAR PERQUÈ EM CONEGUIS.
ESTARIA ENCANTAT SI HO POSARÍES EN UN LLOC BONIC DE LA TEVA CASA.

CONEIXES PARÍS? ÉS LA CAPITAL DE FRANÇA!
LA TORRE EIFFEL, SÍMBOL DE LA CIUTAT, ÉS CONEGUDA ARREU DEL MÓN.
AQUÍ EL MENJAR ÉS EXCEL·LENT, ESPECIALMENT EL FORMATGE,
EL PLAT FAVORIT DE TOTS ELS RATOLINS! EM TORNO BOIG PEL FORMATGE
I HO ESTIC MENJANT EL DIA SENCER! PERÒ DESPRÉS DE TOTES
AQUESTES DELÍCIES HE DE RENTAR-ME LES DENTS MOLT BÉ!
FAS TU EL MATEIX? CAL SABER QUE LES TEVES NOVES DENTS ESTARAN
PER SEMPRE A LA BOCA I PER AIXÒ HAS DE TENIR CURA DELS MOLT BÉ!

DES DE DALT DE LA TORRE EIFFEL, T'ENVIO ELS MEUS MILLORS DESITJOS
I UN PETÓ MOLT FORT,
FINS AVIAT,

R.PÉREZ

P.S.:
DÓNA-LI UN PETÓ AL TEU GERMÀ PETIT LOLO I DIGUES-LI QUE S'HA DE
COBRIR MILLOR A LA NIT.

ESTIMAT MARÇAL,

ESTIC MOLT CONTENT QUE FINALMENT
T'HAGI CAIGUT LA SEGONA DENT, LI
HA COSTAT MOLT!

SÉ QUE ET FEIA MOLTA IL·LUSIÓ I
QUE AVUI HAS ESTAT MOLT CONTENT,
PER AIXÒ HE VOLGUT PORTAR-TE UN
REGAL QUE SÉ QUE T'AGRADA MOLT
I DEL TEU COLOR PREFERIT, ESPERO
QUE AQUEST NO ES TRENQUI!

M'AGRADARIA MOLT QUE SEGUTSSIS
TAN CONTENT COM AVUI, PER PODER
PASSAR-T'HO MOLT BÉ.

MOLTS PETONS,

Ratoncito Pérez

HE TORNAT A DEIXAR LA DENT A LA
TEVA CAPSETA PERQUÈ LA PUGUIS ENSENYAR
ALS PRADINS.

Ratoñito perez!

Ratoñito perez si ha
caigut una dent i veu que
em portis una carta i un regalot

ADOLA SERGI !!

NO T'AMOIÑES PER HAVER PERDUT LA

DENTETA. SÓC UN RATOÑITO MÀGIC" I HO SE'

TOT. AQUÍ TENS ELS MEYS REGALETS !

5 EUROES PER TU

5 " PER CLÀUDIA

ADÉU PERAQUÈ ESCRIBU MOLT BE

XXXXXXXXXX